Govor prvog potpredsednika Vlade Srbije i ministra spoljnih poslova Ivice Dačića na svečanosti povodom obeležavanja Dana srpske diplomatije koja je održana u Domu Narodne skupštine Republike Srbije:

„Poštovana predsednice Narodne skupštine,
Potpredsednici Skupštine i šefovi poslaničkih klubova
Uvaženi članovi Vlade Republike Srbije,
Gradonačelniče,
Cenjeni poglavari verskih zajednica,
Vaše ekselencije,
Dragi prijatelji, dame i gospodo,

Uporedo sa izgradnjom srpske države, postavljani su i temelji naše diplomatije. Od prvih "srpskih kapućehaja" i "embahada", strpljivo i sa mnogo truda, stvarana je moderna srpska diplomatija, čija mreža danas obuhvata 98 diplomatsko konzularnih predstavništava i stalnih misija u svetu.

Ne mogu da ne pomenem Nemanjiće, Mateju Nenadovića, Dimitrija Davidovića, Iliju Garašanina, Lazu Kostića, Stojana Novakovića, Jovana Ristića, Vladana Djorđevića, Nikolu Pašića, Jovana Dučića našeg prvog ambasadora, Ivu Andrića, Miloša Crnjanskog, Branislava Nušića, Milana Rakića, Slobodana Jovanovića, Koču Popovića, Marka Nikezića... Momčila Ninčića i Vojislava Marinkovića koji su između dva svetska rata bili predsednici Saveta Društva naroda. Svi oni su, zajedno sa mnogim drugima, manje poznatima, ali ne i manje značajnim, svakako dali nemerljiv doprinos razvoju srpske i jugoslovenske diplomatije.

Veliki Ilija Garašanin, inače neko vreme i ministar inostranih dela, pretpostavio je, pišući čuveno Načertanije, dva uslova, da jedna mala država, kakva je Srbija i danas, opstane, razvije se i raste u burnom moru međunarodnih odnosa. Prvi je, po njemu, da ima korene, istoriju i tradiciju iz kojih može da crpe svoje razloge i motive. Drugi je, dugoročni plan, onaj koji državu ne gleda samo danas i sutra, već stotinama godina kasnije.

Ovi razlozi su i nas opredelili, ovu vladu Srbije, da ustanovimo Dan srpske diplomatije.

Mi, jednostavno, hoćemo da, i nas, i sve ostale, podsetimo na to da današnja Srbija ima i korene, a ima i dugoročni plan, strategiju i alate koji je vode u budućnost.

I pažljivo smo birali ovaj datum, svesni da je prva knjaževska kancelarija inostranih dela nastala za vreme vlade Miloša Obrenovića, vladara koji je, bez obzira na svoju nepismenost, imao jasnu viziju Srbije - pre svega u Evropi, oslobađajući se postepeno od Otomanske imperije.

I mislim da je poruka, više nego jasna. Današnja Srbija, Srbija reformi i evropskog puta, vezuje se, traži svoje korene, u onoj Srbiji 19. veka, koja je prva probala da Evropu pronađe u sebi samoj.

Ilija Garašanin, naš prvi političar sa planom, deo je te Srbije, kao i mnogi drugi državnici, i diplomate, koji su, u ta vremena, zemlju rastrzanu između nekoliko velikih sila, videli, u budućnosti, na isti način na koji je i mi vidimo danas.

Kao modernu zemlju, evropsku, uspešnu, razvijenu, ekonomski jaku.

To je Srbija koja sebi više ne može da dozvoli romantičarske snove o "istoku zapada i zapadu istoka", niti bilo kakav avanturizam kojeg smo se, u sopstvenoj istoriji, toliko puta nagledali.

To je Srbija sa jasnim mestom u svetu, evropska država, poštovana i uvažena, i dovoljno kredibilna da može da sama, zarad svojih interesa, održava onu vrstu odnosa, sa celim svetom, koji će joj omogućiti dugoročni mir i prosperitet.

To je Srbija koja će biti dovoljno velika da je svi poštuju, ali i da je se niko ne plaši.

Srbija, kao oslonac čitavog regiona, njegova baza i stajna tačka, saveznik i kreator one politike koja isključuje konflikt, kao način rešavanja bilo kog problema, i umesto njega, vodi konstantni dijalog, onaj, koji ne podrazumeva rešenja, već ih traži, kroz uvažavanje svačijih interesa.

To je, na kraju, Srbija, koja više ne razmišlja, niti se lomi, oko toga gde joj je mesto, niti gde bi da bude.

Ona to zna, i odlučna je da to, svoje mesto, ima i u Evropi, ali i u samoj Srbiji.

Evropa, u Srbiji, jeste krajnji cilj naše politike, i naše diplomatije, i svih poteza koje ova Vlada, ova koalicija, vuče u poslednjih nekoliko godina.

Ti potezi su, složićete se, bili često revolucionarni -kakav je bio naš prvi odlazak u Brisel na susret sa Albancima sa Kosova, ili kakve su bile ekonomske reforme koje smo pokrenuli - ali su, istovremeno, bili deo tog glavnog plana, onog koji se nije bavio ni nama, ni našom političkom budućnošću, već, isključivo, budućnošću Srbije.

One, koja će biti u Evropi, i one, u kojoj će biti Evropa.

One, koja neće morati nikoga ni za šta da moli, već će umeti, sama, da stvori, da izgradi, da pronađe, i da zaradi.

Ravnopravni i uvaženi član zajednice kojoj i geografski i civilizacijski pripada. Zemlja koja rešava, a ne pravi probleme.

Zbog svega toga, mi i slavimo današnji dan. Zbog Srbije budućnosti.

Zbog te budućnosti, danas se ponosimo svojim korenima. Ja želim da pozdravim i prethodne mininistre, kao i buduće, zbog poštovanja prema poslu koji obavljaju. Zbog budućnosti, mi, danas, imamo plan.

Vi, koji ste danas ovde, deo ste tog plana, kao naši prijatelji, i kao naši partneri.

U skladu sa našim spoljnopolitičkim prioritetima, srpska diplomatija je zajedno sa drugim državnim organima, aktivno i neposredno angažovana na zaštiti naših državnih i nacionalnih interesa, nastavku pregovora o članstvu u Evropskoj uniji, ostvarivanju dobre saradnje sa ključnim partnerima na međunarodnoj sceni, razvoju dobrosusedskih odnosa, izgradnji moderne stabilne Srbije, očuvanju međunarodnog mira i poštovanju međunarodnog prava.

Cilj nam je jaka i poštovana Srbija, sa promenjenom međunarodnom pozicijom, cilj nam je novo brendiranje Srbije, da Srbija više ne bude tačka dnevnog reda međunarodnih foruma, već faktor rešavanja problema.

Ostvarivanje svih ovih ciljeva nemoguće je bez moderne i profesionalizovane diplomatske službe. Zato je nužna i reforma diplomatije, što podrazumeva i donošenje novog zakona o spoljnim poslovima.

Dozvolite mi da se danas setimo i onih koji su dali svoje živote u diplomatskoj službi. Dr Djorđe Lopičić je zabeležio 84 diplomata i službenika koji su od Drugog svetskog rata izgubili svoje živote vršeći svoju dužnost, počev od svirepog ubistva ambasadora Vladimira Rolovića u Švedskoj.

I, za kraj, dozvolite mi da vas podsetim na lorda Solzberija, nekadašnjeg britanskog ministra inostranih poslova, koji je, našem poslaniku Čedomilju Mijatoviću, rekao:

"Uveravam vas, dragi poslaniče, da Srbija ima našu podršku. I imaće je i u budućnosti, pod uslovom da ne moramo da ratujemo za vas, i da ne moramo da vam pozajmljujemo novac".

I vidite, kako su se stvari, posle stotinak godina promenile.

Danas je osnovni cilj Srbije da ne mora, ni za koga, da ratuje, i da ne mora, ni od koga, da pozajmljuje novac.

I moglo bi se reći da smo na dobrom putu da oba ta cilja ostvarimo.

Hvala vam na pažnji, i dozvolite mi da još jednom svim našim diplomatama, i radnicima Ministarstva spoljnih poslova, čestitam Dan srpske diplomatije.

Hvala."

{youtube}R05qdd3SQtM{/youtube}